

NORGES HØYESTERETT

Den 26. september 2014 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Skoghøy, Øie og Noer i

HR-2014-01913-U, (sak nr. 2014/1658), sivil sak, anke over kjennelse:

A (advokat Runar Wiik)

mot

B (advokat Erik Wold)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) A har erklært anke over Frostating lagmannsretts kjennelse 8. august 2014 i sak nr. 14-118339ASK-FROS mot B om erstatning for sakskostnader ved skjønn etter tomtefesteloven § 40.
- (2) Bakgrunnen for saken er i korte trekk:
- (3) Etter at bortfester (A) sa opp festekontrakt for brygge med kaianlegg, forlangte fester (B) at bortfester skulle overta brygga mot vederlag etter tomtefesteloven § 40 første ledd. Ved Nordmøre tingretts skjønn 28. mai 2014 fikk fester medhold i dette, og vederlagskravet ble fastsatt til 190 000 kroner. Under henvisning til skjønnsprosessloven § 42 ble fester pålagt å betale bortfesteres sakskostnader ved skjønnet. Etter anke fra fester kom Frostating lagmannsrett i kjennelse 8. august 2014 til at tingretten hadde vurdert sakskostnadene etter riktig bestemmelse, men at det følger av denne at det i et tilfelle som det foreliggende er bortfester som må betale festeres sakskostnader. Bortfester har anket lagmannsrettens sakskostnadsavgjørelse til Høyesterett på grunn av feil ved lovanvendelsen og saksbehandlingen. Som saksbehandlingsfeil er anført at lagmannsretten ikke hadde tilstrekkelig grunnlag til selv å treffe ny avgjørelse om sakskostnadene for tingretten.
- (4) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
- (5) Utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens tolking av skjønnsprosessloven §§ 42 og 43 samt saksbehandling, se tvisteloven § 20-9 tredje ledd, jf. § 30-6.
- (6) Som det fremgår av Rt. 2006 side 623 avsnitt 23, beror valget mellom skjønnsprosessloven

§§ 42 og 43 på om det er tale om fastsettelse av vederlag for et inngrep som har karakter av eller sterke likhetstrekk med en tvangsavståelse av rettighet, eller om vederlagsfastsettelsen mer har karakter av en sivil rettstvist.

- (7) Utvalget finner det klart at lagmannsretten har tolket skjønnsprosessloven §§ 42 og 43 riktig når den har kommet til at sakskostnadene ved skjønnet i et tilfelle som det foreliggende må avgjøres etter § 42, og at det følger av denne bestemmelse at bortfester må erstatte festers sakskostnader. Selv om det er fester som har krevd at bortfester skal overta bygningene, har saken karakter av tvangsavståelse fra fester til bortfester, idet det er bortfester som har fremtvunget situasjonen ved å si opp festekontrakten. Utvalget finner det også klart at lagmannsretten her hadde tilstrekkelig grunnlag for å treffe ny avgjørelse om sakskostnadene for tingretten, jf. tvisteloven § 20-9 tredje ledd tredje punktum. Anken blir derfor å forkaste i medhold av tvisteloven § 30-9 andre ledd.
- (8) Ankemotparten har påstått seg tilkjent sakskostnader for Høyesterett med 14 000 kroner. Påstanden tas til følge.
- (9) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Anken forkastes.

I sakskostnader for Høyesterett betaler A til B 14 000 – fjortentusen – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av kjennelsen.

Toril M. Øie
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Ragnhild Noer
(sign.)

Riktig utskrift: